

i den Alder, 18 Aars Alderen, hvor man i Mindelighed og ſeneſt vælger ſig ſin Levevei, vil komme ind i en anden Livsſtilling, ſom man da ikke ſenere, naar man er udfreven, vil forlade; det er i alt Fald ikke altid de ſtinkſte blandt de unge Mennesker, ſom ſaaledes efter en længere Arrække ſtiffe Livsſtilling. Man maa alſaa antage, at netop de Dygtigſte af dem blive i den Stilling, de have maattet vælge, fordi de ikke i rette Tid kunde blive Officerer. Man kan ikke vente, at unge Mennesker, ſom i 4—5 Aar have ſtuderet eller været paa et Contoir, eller kort ſagt ved en eller anden Bedrift, ſkulle ſlaae om, fordi de nu omſider kunne faae Lov til at blive udfrevne og begynde at uddanne ſig til Officerer. For at forebygge, at man ſkulde ſige, at de unge Mænd aſtjente deres Værnepligt paa urette Maade, er der i Landſtinget gjort en Tilføiſe til § 38. § 38 handler nemlig om Tjenſtetiden, og det andet Stykke er nu ved Landſtingets Endring kommet til at lyde ſaaledes:

„For dem, der uden foregaaende Udſkrivning frivillig ere indtraadte i Tjeneste i Hæren eller ved Søværnet for at aſtjene deres Værnepligt, regnes de 8 Aar, i hvilke de ſkulle tjene i Linien, fra den 1ſte Januar i det Aar, i hvilket de efter opnaaet 18 Aars Lægsrullealder og ſom fuldkommen tjenſtedygtige ere indtraadte i Tjeneste.“

De Herrer ville alſaa heraf ſee, at de Paa-gjældende ikke kunne aſtjene deres Værnepligt førend de i enhver Henseende ere tjenſtedygtige. Der vil alſaa ikke i den Retning kunne ſkee nogen Misbrug, idet der ikke længere vil være Tale om, at man kan lade de unge Mennesker løbe med og lege Soldat og paa denne Maade aſtjene deres Værnepligt. Dette bliver netop forhindret herved, og Udvalgets Fleertal anbefaler derfor Folkethinget at vedtage Landſtingets Affattelse. Det vilde da tillige være en Følge heraf, at tre andre Endringsforſlag bortfalde, nemlig de, der ere ſtillede ſubſidiært under Foruſætning af det efter Fleertallets Opfattelse uheldige Tilfælde, at Landſtingets Affattelse ſkulde falde igjennem her. Der er ſtillet et Par aldeles ubethdelige Redactions-ændringsforſlag; diſſe var man allerede i det andet Thing opmærksom paa, men man fandt —

jeg veed ikke ret, hvorledes jeg ſkal udtrykke mig for ikke at ſige noget mindre Behageligt, men det forekommer mig, at der ſaldt en Ytring omtrent ſom ſaa, at man fandt det under ſin Værdighed at ſtille ſlige ſmaa Endringer. Saa vidt er Udvalget ikke gaaet; da denne Lov har faaet en idetmindſte i Sammenligning med andre Love ret heldig Affattelse, har man ikke fundet, at det vilde være noget mindre Værdigt at gjøre diſſe ſmaa Rettelser. Den vigtigſte af dem er et Forſlag om, at Ordet „fuldkommen“ foran „tjenſtedygtige“ ſkal bortfalde. Værnepligtsloven kender nemlig kun to Classer: „Tjenſtedygtige til den egentlige Krigstjeneste“ og „Militairarbeidere“. Naar der nu enkelte Steder i Loven kommer til at ſtaae „fuldkommen tjenſtedygtige“ til egentlig Krigstjeneste, troer man, at dette ſkal betyde noget Mere end „tjenſtedygtig“, eller at „tjenſtedygtig“ paa andre Steder ſkal betyde noget Mindre end „fuldkommen tjenſtedygtig“. „Tjenſtedygtig til den egentlige Krigstjeneste“ vil ſige: Den, der opfylder de ved Anordningen ſaſatte Betingelser for at kunne udſkrives til Tjeneste ſom Soldat i Linien, og nogen større Tjenſtedygtighed end denne kendes ikke. Jeg antager alſaa, at diſſe Underændringsforſlag ville gaae igjennem uden Diſcuſſion. Endringsforſlaget under Nr. 9 ſtaaer jo i Forbindelse med den Paragraph, ſom angaaer de Geiſtliges Værnepligt. Naar man optager Folkethingets tidligere Affattelse, maa man ogsaa optage den Tilføiſe, ſom ſelvfølgelig maatte udſtemmes af Landſtinget, da det fritog de Geiſtlige for Værnepligt. Jeg kan alſaa paa Udvalgets Fleertals Vegne anbefale det høie Thing at ſtemme imod alle de egentlige Endringsforſlag, alene med Undtagelse af det om Præſterne. Dette kan da ſenere blive Gjenſtand for Behandling i et Fællesudvalg, hvis det andet Thing ikke vil gaae ind paa Folkethingets Affattelse.

Berg: Jeg ſkal paa Udvalgets Mindretals Vegne tilraade Thinget at vedtage nogle flere Forſlag, end den ærede Ordfører fandt ſig foranlediget til at tilraade. Angaaende Forſlaget om de Geiſtlige ſkal jeg erklære, at jeg vil være tilfreds med en endelig Afgjørelſe